

Niye

– Yazan Adam · 23 Eylül 2010

Nefes nefese kalıyorsun
Hiddetini biran bile düşünmeden kusuyorsun
Neyden korkuyorsun, neden kendinden kaçırıyorsun
Sonra bir köşeye çekilip içli içli ağlıyorsun ve sessizce avunuyorsun

Birgün olsun susmadın
Kaygı ve tasalarınla ruhumu gazapta bıraktın
Sükutum hiç anlamadın, gönül sesimi pek umursamadın
Bilmem ki ne yapmalıydım, çere adına el mi açmalıydım, nasıl anlamalıydım

Yıllar akıp gitti, yılgınlık sinemde bitti
Umut artık solmaya yüz tutmuş bir gül-i nihâl oldu gitti
Neydi derdin, adavetin ve şerrin, insan kimliğimde ki esrarı halin
Düşünmek bile külfet oldu, sürur kalbim için hasretiyle şad oldu, hicrandı

Duymuyorsun, susmuyorsun
Her anımı,yamaka için kalanımı, gönül nidamı kurutuyorsun
Hergün sineme bitkinlik ve yılgınlığı kat kat yüklüyorsun, aldırımıyorsun
Sızım nefes bilmiyorsun, derdimi bir insan gibi dinlemiyorsun, hep kaçırıyorsun

Yaşamak zor geliyor artık
Bir yer kalmadı saklanmak için, nefesinden korunmaktır elan derdim
Bin hüzn ile ummanın vecdine ererim, bilmem ki artık kime ne söylerim
Kuytu köşeme sinerim, secdeyle dirilir, hicranla halimi sahibime serdedirim

Mustafa CİLASUN